

Hjertesuf.

Kom Jesus, i mit Hjerte ind
Og Åbn mig dit det rene Sind;
Tag sungen, du, min Elskede
Og vrent dit Billede i min Sjæl.

Triv Væge og buffelsk Bøjen ud,
Og Hjertet sandt og ret for Gud,
Saa det kan sees stort, at jeg
Gaar frem paa Sandheds Stammel-
vel.

Tu ene kan mig lede frem
Fra Mørkets Vand til Vælets Hjem,
O, tag mig i din sterke Haand
Og led mig ved din gode Haand!

Naar jeg da frelst for Troen staar
Og min den gulne Dørte slaar,
Saa Sangeren er til min Vind,
Saa gjorde mig til Himlen vid.
D. J. O. B. i „Lutheraneren“

Betræktning.

„Paa den samme Dag skalle I be-
de i mit Navn, og jeg siger eder ikke
at jeg vil bede Faderen for eder; thi
Faderen selv elsker eder, efterd I
have elsket mig og troet, at jeg er
udgangen fra Gud.“ (Joh. 16,
26-27.)

Den samme Dag, den nye Testa-
mentes Glædedag, er en Erkendelse-
dags og en Bønnens Dag. Fri ud
forlænder Kristi Haand den nye Bøn-
ens Hemmelighed i Gud Faders
Kjærlighed, og fri ud bede iglen de
Faderen i Jesu Kristi Navn. Til
denne Bønnens vil Herren løfte
sine. Det han tilføjer: „Og jeg si-
ger eder ikke, at jeg vil bede Faderen
for eder.“ At han ved sin Bøn-
en aabner Himmelens for Søn-
drene og erkender dem Talsmanden
med hans Fædels og Glædesgave
(Mk. 14, 16) derom vil Herren nu
ikke tale. Noget større vil han lige
sine, nemlig at de i hans Navn, for-
medels den ved ham engang fuld-
bragte Fædels, skalle ha en anden,
fri Adgang til Faderen og uden
Frygt med al Glæde turde tro sig
ved Faderens Kjærlighed: „thi Faderen
selv elsker eder.“ Saaledes el-
sker Faderen Verden, at han gav sin

endnuværende Søn til Forløsning for alle.
Dette er hans første almindelige
Kjærlighed. Og saaledes elsker han
alle dem, som tror paa hans i Døden
hengivne Søns Navn, at han salder
dem sine Søn, som trost og med
held Tillid skalle lede ham, ligesom
Søn bede deres Hære Fader, ja,
hvis Bøn han antager som sin egen
Hære Søns Bøn. Dette er hans an-
den særegne Kjærlighed. Denne
særegne Kjærlighed tilhører ikke
Verden, men kun dem, til hvem Kristus
siger: Faderen selv elsker eder,
efterd I have elsket mig og troet, at
jeg er udgangen fra Gud.

Faderen kan ikke hade dem, som
elke hans Søn. Hvorledes skalle
han kunne andet end elske dem, som
blive et med ham i Kjærlighed til
den elskede (Mk. 14, 21). Ingen
skal blinde os fra at gaa lige til vor
Fader i Himlen eller stille os fra
den fuldkomne Glædes Rilde i Guds
Kjærlighed.

Men et er sølet til, det man da
ogsaa tage med og føie begge Tals-
manden, ikke hændelse og for-
hælle Tælling, tage et bort og lade
i andet staa igjen. Thi saaledes si-
ger han: „Faderen selv elsker eder,
efterd I tro paa mig.“ Thi han vil
ikke lætte sig saaledes udenfor, at
de skalle bede udenfor ham og uden
om. Men naar vi har denne Mid-
del i Hjertet og tror at han er kom-
men fra Gud og har udført Faderens
Befaling, at hordtage vor Synd
og Død, da kunne vi ogsaa selv bede.
Thi denne Tro bringer os til Faderen,
og saaledes gaar alt i hans
Navn.

Der er vi da sikre paa at Kristus
i hvert behøver at bede for os; thi
han har allerede bedet for os, og vi
for nu selv ved Kristus træde frem
og bede. Thi vi behøver ikke endnu
en Kristus, som skal bede for os,
men denne ene Kristus er nok, som
ved sin Bøn har erkundet os og
dragt os frem. Dog er der en Art
af Kristi Bøn, som de Troende,
der engang har soet Bærneret hos
Gud, daglig tiltrænger ligesom meget
som den daglige Sundsforladelse ef-
ter den engang meddelte guldige
Daad: det er den Bøn, som den
store Højestyret ofrede til Faderen

for sine Tilbedere og den hele Re-
nings Hærens og Juldendelse,
og som han til usigelig Trøst for sine
forfætter i Himlen (1 Joh. 2,
1-2. Rom. 8, 34.) — ja ikke alene
forfætter, men nu ret kraftig lader
udstrømme, som det hedder hos Ram-
bach: „Men nu bliver du Bøn un-
derkastet af Almaglen, da den for-
beredede Menneleshed ligger i Juld-
sammebedens Velig. Nu kan du
majestætligt tiltrænge Satans An-
sage, nu taler det Mod kraftigen
for Sag.“

Over Gange vi ved at skalle glide
ud af Faderens Kjærlighedsarme,
griber Kristi Bøn efter os for
igjen at løste os op paa Faderens
Bjød, og alle ved hans Offer er-
kender sig tilbedere til den elskede
og Åbnede os ved hans udførte
Bøn.

Disciplinens Kjærlighed til Jesus
var dengang vistnok meget ufuld-
kommen, dog oprigtig var den. Med
sine svage Troesbænder holdt de sig
til ham, saa tung og sørgelig hans
Tale end var for dem, og fordi de
holdt fast ved ham, elskede de ham.
Saa rædder han sine Hære „Børn-
lille“ igjen sin sturkende Jesushaand
og løfter dem venlig op til sig.

Derre Jesus, for os midt i Jam-
nerdalen opad Glædens Trin til den
fuldkomne Glæde i Himlen, hvor
den Elskede, som søger efter dig og
søger dit Navn, skal se dig i fuld-
kommen herlig Glæde! Og forat vi
kunne naa dig, saa lær os at bede!
Lær os at bede Faderen i dit Navn,
med dig selv, o Guds Lam, at kom-
me til Faderen og modtage, hvad dit
Navn forvinder os om: Søndernes
Fortædelse, Retfærdighed og Fred
og Vro og Salighed, alt, hvad Fa-
derens Kjærlighed i dig, al Glædens
Gylde, har beredt os! Amen.

(Efter Bøiser.)

Kristus Haand i Døden.

For nogle Aar siden blev i Rørbe-
den af Testalonika udgravet to Lig-
stifter af Sten. Den ene af disse var
fra den bedest, den anden fra den
kriftne Tidssalder. Risten fra den be-
dendste Tid havde denne Indskrift:
„I Døden intet Haab!“ Paa Lig-

stiften fra den kristne Tid derimod læ-
ste man: „Kristus er mit Liv!“ —
Der har vi Døden uden Kristus og
Døden med Kristus ved Siden af
hverandre. Delt Haabsløshed, her
glad Forhaandning. Denne Forskiel
var virket ved Evangeliet. Alle for-
gives her Paulus rettet de herlige
Ord til Testalonikerne, som er at
læse i 1. Tes. 1, 13, 14: „Men jeg
vil ikke, at I, Brødre, skal være mi-
dende om de hensovede, forat I ikke
skal sørge som de andre, der ikke har
Haab. Thi dersom vi tror, at Jesus
er død og opstanden, da skal Gud og
saaledes føre de hensovede frem til
at være med ham.“

Men vil nogen se det kristelige
Haab højere beskrevet, kunde han fin-
de dette paa en Medaljon, som Mar-
tins Kraft den fromme, der døde i
Aaret 1675, har ladet præge. Paa
denne Medaljon er afbildet et Hjerte,
og rundt det er disse Ord:

Forløst end mit Hjerte her,
Tu dog mit Hjertes Skilpe er.

Paa Hjertet staa disse Ord som
Udtro for en kristens Tanke i Dø-
den: „Jeg slipper dig ikke, uden du
besligner mig“ (1 Kor. 12, 26). —
„Men jeg ved, jeg ved, min Sjæle-
fer lever“ (Joh 19, 25). — „Derre,
alrogs dem ikke denne Sønd!“ (Mk.
16, 7, 59). — „Det er nok; tag nu,
Derre, min Sjæl“ (1 Kong. 19, 4).
„Jeg vil befale min Haand i dine
Hænder“ (Luk. 23, 46). „I Fred
vil jeg haade lægge mig ned og løve
ind“ (Salme 4, 9). Paa Kransen,
som hæver over Hjertet staa skre-
vet: „Nærligt er Retfærdighedens
Krone henlagt til mig“ (2 Tim. 4,
8). Ovenover i Skærne ligger Krans-
net Jesus, og ved Siden af det læser
man denne Forjættelse: „Jeg lever,
og I skal leve“ (Joh. 14, 19).

(Der Lutheraner.)

Salmen „O Guds Lam uskyldig Paa
Korset for os frelste.“

En attenaarig Pige i Tyskland
havde hørdt sig af Kærlighed. Da
hun ved sin Konfirmation nogle Aar
før gjentog sit Daabsløst, havde
hun lig mange andre det alvorlige

Forsæt at følge den gode Gyrd som hans lydige Haar og ikke lade sig drage bort fra ham, om Knekkert nok saa meget isgte at losse hende. Men Kamerater, der var letfærdige og kun tænkte paa Fornøielser og Glas, bragte hende snart til at følge dem i deres Letfærdighed, og det var ikke den trænge Bøi, men den brede, hun med dem vandrede paa. Da fik hun denne heftige Sygdom, som rasede med Hed i hendes Legeme, og bragte det nær til Gravens Rand. Paa samme Tid pagede hendes Samvittighed hende ved at minde hende om, hvor daarligt hun havde holdt sit Trælsbølle til Jælleren. Hvor angert hun saa de fjædte sin Sønd, kunde hun dog længe ikke tro, at hendes mange Sander blev forlakte af Gud. Hendes Sjælesfærger anførte for hende snart det ene, snart det andet træfende Skriftord, eller forlagte at træfde hende med at minde hende om, hvorledes den store Synderinde, som kom til Jesus og salvede hans Fødder og bad om Naade, ogsaa fik høre det Ord af Jesus: „Din Tro har frelst dig.“ Hun hørte nok paa det alt sammen, men svarede: „Det er alt godt at høre, men det hjælper ikke mig. Thi jeg er nu ikke denne Synderinde, som forledes blev behandlet.“ Men da fik hun paa en aldeles uventet Naade Trøst.

Nogle Dage efterat hendes Sjælesfærger havde talit med hende, sad hendes ældre Søster og vaagede over hende om Natten. Da hun bemodt Wiinat blev søvlig, tog hun Salmehogen og læste først nogle Salmer for sig selv. Men da hun merkede, at hun alligevel havde vanskeligt for at holde sig vaagen, og saa, at den søge ikke jov, besluttede hun at søge nogle Vers og istemte dæmpet: „O Guds Lam uskyldig Paa Skofet for os fægtet.“ Den søge hørte først paa, men stemte saa i med: „Din Fader var du lydig, Hvor du var foragtet; Al Sønd har du borttaget. Vi ellers var fortabet. Forhørne dig over os, o Jesus! Afstand dig over os, o Jesus!“ Saaledes sang hun med til de Ord: „Giv os din Fæd, o Jesus!“ Derpaa sønede hun for første Gang paa lang Tid. Da hun havde sovret tre Timer, vaagede hun, og da var ikke alene Fæbetens Magt knudt, men hun var ogsaa ganske forandret i Sind. Til de omstændenes Forhøvelse foldede hun sine Sander og bad høit: „O du salige Guds Lam, du afskiede Jæller, du store Sunderses Ven! Hvorledes kan, hvorledes skal jeg noksom lasse dig, at du er død paa Skofet ogsaa for en saa stor Synderinde, som jeg

er?“ Men ikke blot den Dag, da hun blev bedre haade paa Legeme og Sjæl, takkede hun Gud. Fra den Tid levede hun som det sømmer sig et Guds Barn og ikke efter Verdens Vis. Hun stræbte ved et gudfrugt Liv at ære og glæde ham.—(Følter det tyffe.)

3 Kongens Tjeneste.

Vi tro paa Jesus Kristus, som er opføren til Himmeien og sidder ved Gud Faders den Almagtigheds hære Saand. Det er vor Tro som fristne Knekkert. Den naturlige Knekkertforstand siger vel, og vil bevise, at det er umuligt; den fristne Knekkertbids Vidnesberd lyder, som det har ludd gjenom Karumbredet, at det er sandt. Hvorledes det er gaadet til, hvorledes det er muligt, det er os i dybeste Forstand ukendeligt; det ved vi dog, ja sandt vi tro paa Gud, at det ikke er vor Forstand eller vor Widen, der skal eller kan afgjøre, hvad der er muligt for Gud; men at det er virkeligt, at Jesus Kristus virkelig er gaadet hjem til sin himmelske Fader og er delagtig i hans Gudsdomsmagt, det lader hans Menighed sig ikke afbevise, thi det lever den paa; dens Liv og Kraft til Trods for dens egen Svagbed og dens Modstanders Sturste, er det uigendrivelige Vidnesberd for, at dens Tro er Sandhed. Livet er Troens Udslag, men Troen maa ogsaa vise sig i Livet; skal Troen paa, at Jesus er den himmelske Konge, baare nogen Serdi for os, da maa den fjendes i vort Liv. Det gaar med vor Tro som med Livet ude i Naturen i denne Tid: den voger; ja sandt det er Liv i den, maa den ud fra sin første ringe Begyndelse udfolde sig i stadig rigere Skikelse, indtil den har naaet at virkeliggjøre alt det, som ligger i Sædelserne, som i sig rummer Livet. Hjernen i vor Tro, den livskraftige Begyndelse, er Jesus Kristus og ham korsfættet, Troen paa Sunderses Forlættelse i hans Navn.

Men intet Knekkert maa blive staaende derved; den, som har fundet Livet i denne Tro, i hvis Hjerte den har vriet, vil ogsaa efterhaanden naa frem til fuld Udgjælselse af Barneforholdets rige Beskjælselse, til fuld Erfaring af den Helligaands Kraft til evigt Liv; og efter som Troen bliver levende i Hjertet, vil den endanne Knekkertets Liv. Hvad betydning har det da for den Kristnes Liv, at vi tro paa Kristus som den Himmelske?

Vi tjene den store Konge; det er en stor og opløstende Tanke at staa

i hans Tjeneste, hvem af Magt er givet i Himmeien og paa Jorden, at han er med os, og vi ere med ham, at vort Liv, som ringe og vanføligt det end kan synes for Knekkert, dog har betydning for ham, er et Led i hans Gjærning. Hvor mange Knekkert gaa ikke omkring, utilfredse med sig selv og alt andet, fordi de synes, deres Liv har intet Værd, hvad de udrette har ingen betydning. De ere berøttede Tjenere. Jøgen, som stiller sit Liv og sin Gjærning i den store Konges Tjeneste, er værdisløs; han har Brug for dem alle, kan ikke undvære en eneste af dem. Om det saa kan er som den mindste Skruer i Maskinen, har hver sin Værd at udfolde, sin Gjærning at gjøre. Det giver Glæde i Arbeidet, det giver Frimodighed under Følelsen af egen Svagbed, det giver Trøst i Kampen, thi Tjenere har Lov til, ja Pligt til at stole paa sin Herres Hjælp i Alt.

Vi tjene den hellige Konge. Som Herren er, saa søge ham hans Svende. Dellig og ren, sundfri og ubesmittet gif han ind i Helligdommen og sidder paa sin Throne; Sunden er ham en Bederlystigheds, og den, som vil tjene ham, maa gjøre det i Sandhed, Næstfærdighed og Delligbed. Der maa ingen Adskillelse være mellem et Knekkertes Gudsforhold og hans daglige, jordiske Forhold; Kongen vil ikke blot adlydes til Søndagsbrug; han vil have hele vort Liv; hvor vilinder ikke al Særgodbed og al Selvfærdighed høit for denne Tanke. Hvor kan den ikke lare os at høie os i udgang Væfrugt for ham; han lever iblandt os og vil herse over os, som han levede her paa Jorden, som den Dellige; han har faldet os og renset os til at være et helligt Folk, et Eiendomsfolk, nidhart til gode Gjærninger. Det er en tung Burde at lægge paa et Knekkertes Skuldre, og saa den, som i sit Hjerte er Kongens Hærlighed, som er haaret af hans Helligaand, kan bære den; enhver anden maa smites under den. Men den Kristne forstaar, at ogsaa Admangefsen under Guds værdige Daand er en Beskjælselse, naar den kommer fra ham, som derved vil oplyste os til Delligbed, som han er hellig.

Vi tjene den himmelske Konge. Vert Hjert er der, hvor han er; vi ere ikke bundne til denne lydige Jord med af dens Stund og Forfrøvelighed; vort rette Hjemsted, vort Forgerstak, som han har høit os med sit Blod, vert Hæderland er i Himmeien, hvorfra vi og servente ham, som skal herlægge vort Herredømmes Begjærlig til at vordre ligdømmet med hans Hærligheds Begjæ-

FOR SALE

9 Lots in Fern Hill for \$700.00
36 Lots in Parkland for \$800.00
On Terms

WM. SCHREYER

Parkland, Washington.

Arne Berger
Kunstmaler
Olje Malerier en Specialitet.
Skriv efter Katalog.
544½ Washington Street,
Portland, Ore.

New York.
LUTHERSK PILGRIMHUS
No. 2 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristofligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor K. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrimhus og staaer Emigranterne bi med Raad og Daad

EDWARD C. RUGE, M. D.
Skandinavisk Læge
Specialist i Kroniske og Lange Sygdomme.
Sunset Block, Bellingham
M 333 — Kontor Telefon — A 333
M 345 — Bostad Telefon — A 121

THADEN'S BAKERY
and Coffee House
918 Commerce Street
"THE MILLIONAIRE'S CLUB"
A good place to get a quick lunch
Bread and Pastry of all kinds.
Note our bread 1 lb.

N. W. Gro. Co.

"MAIL ORDEER" HUS
Aarlig Omsætning \$500,000.00
Vi har over fem tusind Kunder, som finder, at det betaler sig at bestille Varer hos os. Det koster bare et Postcard at faa Dem tilsendt en fuldstændig Prislise.

Det ældste og største "mail order" Hus i Staten.

North West Grocery Co.,
1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - - - Wash.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at

D. W. COOPER'S OFFICE
Tacoma Theater Bldg Tacoma

me; det er vort Haab, der skal være vor Vangsel. Tidst blive vi misundige og forsagte ved at se paa os selv og det frugtelose i al vor Stræben, da skal vi læste Hovedet op og rette vort Blik mod det Høie, og det skal give os nyt Mod og ny Kraft at tænke paa Raadet, hvor hen er gaaet den forud for os; Haadets Vinger naar som høit som han, der har nedlagt Haabet i vort Bryst, thi han lever og han har Magten. Tidst ere vi ved at blive befærede af de jordiske Forholds Trævhed og Interesser, da skal det være den Magt, der naar Værterne til at brette, at tænke paa ham, der er gaaet bort for at berede os Plads i Haderhuset med de mange Boliger. Tidst suffice vi under Sorger og Nød og Verdens Irrealitet, da er det godt at kunne længe efter ham, som kommer igjen at domme Levende og Døde.

Men glemme alt det, som den levende Tro paa den himmelfarne Krosser vækser i vort Hjerte, glemme Armodighed og Troghed, glemme den udmagte Uværet og det langfaldfulde Haab klinger Grundtanen: Vi tjene. Det er vort Adelsmærke, at vi ere hans, som har fjæbt os og vundet os fra Døden og fra Djævelens Magt; han er vor Herre og vi ere hans Tjenere. Verden fuld af Trælle og man gjøre det, fordi den hætter Mennesket som Livets Naal og vil være sig selv nok; men den, som har erfaret, at først i Gud findes Mennesket sit rette Liv og sin rette Bestemmelse, for ham er det Livets største Gode at see Lov at tjene den Herre, som har fjæbt ham med sit Blod, og kunne være af Værd for ham. Det første og det største, som kræves af en Tjener, er Udighed og Trofast. Udighed i hele vort Liv, saa vi i Intet løge vort Eget, Trofast i det Smaa som i det Store, saa vi Intet regne for ringt for ham; det er den store Livsgæve for den, som tror paa den levende Krosser ved Haderens hvide Haand; og i samme Grad, som vi give os ind under den i samme Grad vinder Skærpe, og Tøsen flinner, og Vovsangen vover frem af Hjertet.

(J. W. Steinhof.)

Er du du bliver varsel.

Et gammelt Sagn beretter, at Tøden en Dag gjorde den Kiste med et Menneske, at den vilde varfæ ham for hans sidste Stund, forat han kunde see Tid til at forberede sig til Tøden.

Når gif den. Studielig stod Tøden der og befalede Mennesket at løse.

„Men du har ikke givet mig noget

Varsel!“ raabte den døende i Fortvilelse.

„Alle givet dig noget Varsel?“ svarede det usenselige Gud. „Over Dag har jeg varfæet dig. Er ikke dine Fine lidt efter lidt bleve løsve? Har ikke dine Fren luffet sig? Er ikke dit Haar grauet, dine Stridt bleve usikre, har ikke dine Kræfter østøget? Og dog kan du si, at jeg ikke har varfæet dig? Hvor ofte har jeg ikke ladet dig møde Vindsølger! Daglig har jeg ladet dig løse en hel Skalle af Tødsfald i Haderne; mere end Halvdelen af dem, hvis Tødsfald saaledes meldtes dig, var Føll, som blev bortrevet i sine bedste Aar. Jeg har været inde i din egen Familie. Og saa kan du si, at jeg ikke har ødøaret dig itide? Men nu maa du, enten du er berede eller ikke, følge mig!“

At være beredt til at dø vil si, at leve ret. Men at leve ret er at have sine Zunderes Forladelse, være befriet af Djævelens Bøld, være vis paa sin evige Salsghed, og demer store Raade har Jesus fortjent os ved sin Eldelse og Tød. Gahver, som vil, kan have den, og den, som endnu ikke har den, gribe den ved Troen nu i det Stebt, da Gud tilbøder ham den!

Djævelen søger at tilbøise Menneskene, at imorgen er ligeaa godt som idag. Idag siger han til dem: „Det er for tidligt!“ Imorgen raaber han triumferende til dem: „Det er for sent!“

Habne dog, o Menneske, dine Føie og erkende, hvad der tjener til din Fred! Brug det kostbare „idag“ til din Frelse! Saa det er sandt Høstløb. (Efter „Der Vødsøer“)

Evangeliet.

„Gaar der i al Verden og prædiker Evangelium for al Skabningen Saa som troer og bliver døbt, skal blive salig; men hvø som ikke troer, skal blive for dømt.“—Markus 16, 15—16.

„Hvad er der Evangelium? Det er de Ord, som Herren taler: Saa som troer og bliver døbt, han skal blive salig. Vi have ofte sagt det, saa at jeg kunde mene, at man nu forstaaet det, at Evangeliet ikke støtter om, at man prædiker om Gjerninger, hvor gode og store de endag man være; thi det vil nepot rive os ud af vor formæstelige Selvtilid og lære os at grunde og sætte af vor Tilid alene til Guds Barmhjertighed, forat hans Gjerning og Raade alene kan værde østøget; derfor læses det ikke om, at vi staae Tid til vere Gjerninger. Thi det af Ta maa gaa tilgrunde: derfor jeg støler fast paa Guds Raade og Barmhjertig-

bed, saa støler jeg ikke paa min egen Gjerning og Fortjeneste, og omvendt, derfor jeg støler paa min Gjerning og Fortjeneste, saa støler jeg ikke paa Guds Raade. Thi der som det er Raade, siger St. Paulus Rom. 11, 6, saa er det ikke Fortjeneste; ellers kunde Raade ikke være Raade. Er det Fortjeneste, saa er det min Løn, som man er mig skyldig; men er det Raade, saa kan jeg ikke si, at Gud er mig nogen Løn skyldig, men jeg maa bestende, at han har skænket mig det aldeles uden min Fortjeneste. Vil man altså prædike Evangeliet, saa maa man kortfæste alle Gjerninger, hvorved man vil gjælde for frem, saa at intet andet end Troen bliver tilbage; thi jeg skal tro, at Gud, uden at min egen Fortjeneste og uanstet alle mine Gjerninger, har skænket mig sin Raade og et evigt Liv, saa at jeg ikke kan andet end løfte ham og si: Jeg er lykkelig, lever og løfter Gud, at han for Intet og al det Raade har skænket mig et saa værdigt Gode. Saaetlig er Evangeliet, som Striffen siger, ikke andet end en Prædiken om Guds Lov og Bære og Væie, saaledes som der naar Krossen i den 19de Salmes første Vers: „Minne fortælle Guds Kere, og den udvalgte Prædiken om Guds Kere, og den udvalgte Prædiken om Guds Kere.“ I de første vers den anden Tale, og en Nat kundgjør den anden saaledes. Derfor skal man prædike saaledes, at Uværetningen bliver henvendt til Gud og ikke til os selv. Men vi kunne ikke love og prise Gud høiere, bevise ham større Væie og Tilbedelse, end naar vi bestende at han af idet Raade og Barmhjertighed tager Sund, Tød og Selvede bort fra os, hengiver sin egen Kære Søn for os og skænker os Alldenmen hans Gaver; en saadan Bødsdelse vil je give ham alene Fren, samt Lov og Tak derfor. Og dertil sigte alle de Sprog hos Profeterne, hvor Gud rofer sig, at han vil ødørlige en Prædiken, som tjener til hans Lov og Forherligelse; saaledes naar han siger os Profeten Ehas 63, 8: „Misfelig, dette Føll skal være mit Føll, som skal forfænde min Løn, ret som en han dermed vilde have: J Gullere være Gører ikke anderledes ad, end at J i Hjertet rose Eder selv; derfor bliver min Mod til Intet. Og gise mig vænlig til en streng Dommer og usikker Gud, saa at Føll blive vrøde paa mig og træde ved sig selv; Sød vi herde en anden Gud, der ikke forlangte Søstøget af os, som vilde vi have hiet. Derfor vil jeg stælle mig et andet Føll, som vil erkende mig for, hvad jeg er, og ha-

ve mig høie, naar det feer, at jeg ikke tager Hønsun til Gjærningerne, men skænker alle gode Gaver for Intet; disse vilde af Glæde stode friske Stød i Hjertet og ikke noksom kunne Love og prise mig. Derfor skal Du se Dig vel for, at Du ikke giver Dig af med at ville forfæste disse Ord og gjøre dem bedre, end Striffen har gjort det. Vore Væide og de høie Støler have villet forbedre disse Ord og sagt „at man skal forstaa dem saaledes: Saa som tror og (saa væie dertil) gjør gode Gjærninger, han skal værde salig. Hvem har befølet dem at gjøre denne Tilfætsning? Menner Du, at den Helligaand er saa enfoldig, at han ikke kunde have høiet disse Ord til? Saaledes have de rent for dømt, ja for dømt det herlige Striffet med denne Tilfætsning. Se Dig derfor vel for, at Du ikke lader Dig bløde noget Tillæg paa Vermet, men bliver staaende ved den ligefremme Ordlyd og forstaa det saaledes: Saa som tror, han bliver salig, uden egen Fortjeneste, uden alle Gjærninger. Og hvorfor? For di Gud lader det forfænde og prædike for os, at han har ladet sin Søn Jesus Kristus komme, forat børtage Sunden og al Mætte. Thi han saa, at vi Intet forstaaede, og at det vilde være os umuligt at udskjette Sunden ved vere egne Gjærninger og Kræfter; ellers kund han vel have sporet du Væie og det store Offer, at lade sin Søn lide og dø. Og det er nepot dette, som han har ladet os forfænde ved Evangeliet.—(Vøther.)

Udighed.

Hvor mange blandt os vilde kun lode Kristus til et vist Punkt, som vi selv vilde bestemme, paa visse Betingelser! Iude i Hjertet lader det, selv om de ikke forner i Tød: „Det løfter for meget at følge dig. Saa langt vil jeg gaa, men ikke længere. Jeg vil nok tjene dig, men ikke naar det løfter formøgen Udelse. Jeg vil ikke være forfæet med Simon af Cyrene, jeg gifter for Skuggernes og Sorgens Tal. Skjont du har lovet ikke at slippe mig. Jeg vil gjerne være med dig paa Fortværelsens Bjer, men ikke voage med dig i Gethsemane.“

Kan du tale saaledes i dit Hjerte til Jesus?

Hvilken Kraft vilde Guds Føll ikke høie, om vi overgav os fuldt og ødelt i hans Haand, der høie os til Gud med sit Blod, ikke Nat for at saa vere Føle i Paradiset, men for allerede her at fulde os, bruge os, udvise os, for at forvæde alle vere Natargaver, for at tage os høie i sin Tjeneste.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresser: Parland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parland, Wash.

Ryheder til Herald maas sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Synodemødet i Silverton, Ore.

Alle som agter at overvære Mødet i Silverton, Oregon, og ønsker frit Ophold under Mødet, vil behøge at melde sig til Underkandede senest inden 10de Juni. Præster, Representanter, og staaende Medlemmer af vort Samfund, og Gæster, som melder sig itide, løses frit Ophold under Mødet.

A. O. White.

Venlige Ord.

Jeg ønsker at saa sende en hjærlig Glim og Tak til Udvalgte af Pacific Herald for det gode Værestof i Bladet. Og om de: var Nam i Herald, saa vilde jeg gjerne saa sende en hjærlig Glim til mine forerige bekjendte: Frøsterne W. A. Christensen, N. A. Garnes og Theodor P. Ræfter. Det er mig saa hørt, naar jeg ser noget om eller fra dem, som jeg har kendt personligt og som nu er Herrens Hjerner. Gud give at vi alle saa saa famles i Himlen hos vor Herre og Frelser. Amen.

Verdigheds Eder

Ole Vendickson.

Stowers, N. Dak.

Pacific Distriktets Møde.

Pacific Distrikt af Synoden for den nord-østlutherske Kirke i Amerika, afholder, om Gud vil, sit 18de ordentlige Møde i Silverton, Oregon, Post A. O. Whites Aald, fra kl. 10 Onsdag Morgen den 3die til Tirsdag Aften den 9de Juli.

Forhandlingsgenstande:

1. Aristokratets specielle Konstitution i vor Tid. A. O. Bjerke, Referent; S. G. Baalhu, Supl.
2. The youth and their preservation for the church. S. A. Stud, Referent; J. D. Dale, Supl.
3. Foreningskomiteernes "Op-gjør" og "Forslag."
4. De væsentlige Foretningsgæder og andre Genstande som Mødet maatte bestemme.

Everett, Wash., den 25de April, 1912.

L. G. Hofs, Form.
O. J. G. Press, Sekr.

Fra Missionskomiteen:

Missionskomiteen for Pacific Distrikt holdt sit gjærdede Kvartalsmøde i Seattle hos Post, Stud den 29de og 30de April. Det er med Tak til Gud vi nu kan berette, at vor Underbalance ikke blev saa stor, som vi havde frygtet. Vi takker vore Menigheder og Præster for deres Vered-villighed til at bære vor Mission frem med sit Arbejde og sine Gaver og, som vi især os forviisende om, med sine Bønner.

Særlig takker vi St. Andrew Anthon i New Westminster, B. C. for hans Bidrag af \$200. Denne Gave skjænkede han til Minde om sit ælskede Barn, en Datter, som tydelig agtet ved Døden. Naar Gud ogsaa i Fremtiden give flere og flere af vore mere velstaaende Prædre og Søstre Raad til at anvende sine Midler paa lignende Maade.

Det grundlæggende Arbejde er det vanskeligste og kræver de største Ofre. Gjøres dette med Glæde, vil det ogsaa bringe endog for Giverne selv forsøgt Glæde og stor Velsig-nelse. "Gud elsker en glad Giver."

Vi er nu \$300 i Underbalance og ser denne Sum kommer ind, faar ikke vore Missionspræster den lille Gavn, som de saa værdifuld kan vende paa.

Send da straks ind nogle Dollars. "Mange Vælle smaa, gjør en stor Ka."

Med Ven om, at Østens Herre fremdeles maas afsende Raad og Klante Midler til Arbejdets Fremme forbliver vi

Eder for Missionen,
Stud, Norge og Hofs,
Missionskomite.

Syg gode Raad til unge Menig-hedsmedlemmer.

1. Glem ikke Vennen. Ved Ven-nen holdes Væien inden mellem dig og din Gud. Men uden Væn luffes

den til, og du vandrer som vildfæren paa Jorden.

En ogsaa denne lille Bøn være med: Hjære Herre Gud, giv mig idag Veilighed til at gjøre noget godt og hjælp mig at bruge den. — Og tænkt saa om Aftenen efter, om det er løst for dig.

Læs hver Dag et Stykke i Bibe-len, først af Evangelierne eller Pro-vene. Da man især gæte en ung Mand, hvorfor han hver Dag læste i det nye Testamente, svarte han: Nej man fylde min Sjæl med hellige Tan-ker.

2. La stadig Del i Menighedens Guds-tjeneste og med dig selv den Sjæleens Kæmpelse og Østid altid paam at komme til Herrens Bord.

Du kan nok imellem bruge nogen Tid af Søndagen ude i Naturen ved Vintertid og ved Sommer og frit la Glæde deraf. Men la det ikke ske for ofte. Li du kan ikke bli voktet Kristen uden Menigheden!

3. I det hele kan du ikke undvære Selskabstjenesten. Hvis du altid isærer dig selv, bli du bare ligeså Njød, som ikke duer for Guds Rige og ikke duer til noget.

Men Selskabstjenesten og en stærk Karakter løser sammen. Selskab-stjeneste og en stærk Tro og Hjærlig-hed og Kærlighed løser sammen. De er Søffende og kan ikke leve uden hver-andre.

4. Vogt dig for daarlige Venner. Der er næsten intet, som fordrøver flere unge Kvenner end daarlige Venner.

Søg at vinde gode Venner og hold fast ved dem. De er Væs og Hjælp paa Væien.

Men en er Vennen over alle Ven-ner, han som dede for dig. Ingen har større Hjærlighed end denne, at han sætter sit Liv til for sine Venner. Han siger: I er mine Venner, hvis I giver, hvad jeg befaler eder.

5. Skulde du nogenstunde komme i Tvil om Kristendommens Sædighed, saa er det et godt Raad, som ikke faar fejl. Ved i dit Hjerte denne Bøn: O Gud, en vaagen Samvittighed!

6. Vær tro og slittig i enhver Gjærning, du faar, den være stor eller liden. Derved arer du Kristus og Vir til Ære for Kvennerne.

Men vær heller ikke lange for at befænde Kristus med din Mund. Hvorfor skulde du være det. Det er jo en Ære for dig.

7. Og vær lys og glad. Søg at være lys og glad, ogsaa naar du har det ondt. Der skulde altid være noget lyst ved dem, som er dødt i Herrens af Sønnens og Mandens Nam til at være Lysets Barn i For-

sigelse og Tro og har tilegnet sig Guds Gave i en sand Omvendelse.

Quintus Jensen.
(For Fattig og Rig.)

Vort Arbejdsfelt.

Everett, Wash.

Karet og Mandshæret holdt Søndags Eftermiddag, den 31te Mars, en Concert i Hø, for en talrig Tilhøverfloer. Der er ingen Ende paa Hø Jøllensnes Gjestfrihed, dete blev vore Sangere overbevist om og de vil vist ikke komme til at glemme den Tur paa lange.

Menigheden afholdt sit Kvartals-møde for ikke svært lange siden. Det vilde sig da at, til Trods for de trangt Tider vi har haft berude i Vinter, saa er der i Væbet af de fær-le tre Mandeder saar indkommet 172 pct. mere til Menighedens Øj-synmaal end var Tilfældet i det sam-me Tidrum to Aar siden.

Vi Berg med Familie, der i man-dag har har været en af Menighe-dens Støtter, er nu flyttet til Victo-ria. Vi er meget bedøvet over at han maatte forlade os.

Mrs. Felle Thompson, Forstan-derinden for Dorcas Foreningen, har været sig de sidste Par Uger. Vi haaber hun snart vil blive bra igjen.

Dorcas Foreningen har saar gjort det meget godt. Den har sendt ad-fælligt til Børnehjemmet i Par-land, omkring \$70 til admisionssk-lasien saavel som en Del til Menig-heden her. Nu agter den at kjøbe en elektrisk Motor for Orgelet.

Sidste Uge holdt vor Menighed en Række Samtalesteder med den forende Kirkes Menighed her i Bøen. De var meget velkommet i alle Raaber og vi især at vi havde et stort Tilhøve og Velsignelse av dem. Paa Søndag havde vi fælles Guds-tjeneste i Fraternal Hall med circa 600 tilfæde. Det er besluttet at hol-de Religionskole sammen til Som-meren. Disse Menigheder er meget vænlig i væde og de har glædet sig overmonde over Resultatet af For-ningskomiteernes Forhandlinger. De ventet med Værgsel paa at den Tid snart maas være for Naanden da de saa saa slutte sig sammen.

Pastor Braasbald og Østern har antaget kald som Missionærer til Eskimoerne i det nordlige Alaska. De

kommer dog ikke til at rejse didop endnu paa nogle Aar idet det er hensigten at Braafaldt først uddanner sig som Læge. Han kommer til at begynde sit Studium saa snart som muligt.

Alle Præster og Delegerer der ønsker at overvære Aredsmødet 14de-16de Mai vil venligst melde sig til Præsten snarest muligt.

Port Madison, Wash.

Det vil blive Kirkeindvielse her den 19de Mai. Ole Søndag efter Paaske. Kl. 11 Form. Alle som kan komme indlydes paa det venligste at være tilstede ved denne Fests O. S.

Juanita, Wash.

Juanita er blot en Landsby paa østre Side af Lake Washington, hvor Dampbaade gaar og kommer hele Aaret rundt. Beboerne af Omegnen er for det meste nedstammet af Udblandinge af forskellige Nationer, og naturligvis har de forskellige Meninger. For omtrent 21 Aar siden, rejste jeg fra Seattle for at komme her og se paa dette Stukke Land, hvor jeg nu lever. Den Gang var det just saa som levede her, og tre af de næste Familier stod som Medlemmer i en kirkelig Forsamling i Bolhel, en saakaldt „Grifirke.“ Men tank hvilken stor Forandring paa disse 21 Aar haade i timelig og aandelig Henseende. Den opvoksende Ungdom, som dengang levede, omendkjent de var oplærte i Guds Ord; er for det meste bleven et Bort for de hemmelige Selskaber. Bort eget Samfund har forsøgt med at opløse edette Sted; eller — rettere sagt — Folket paa dette Sted, men til liden eller ingen Nytte. Amerikanerne har forsøgt ogsaa, paa sin Maade, men har ført sig rødt til at staa. I den sidste Vinter har der været lidt Søndagsskole i Skolehuset. Den som gjorde Begyndelsen er Amerikaner, og omendkjent hendes Mand er Løge-Medlem saa var det virkelig gjort i en god Mening af hende. Nu, i en længere Tid, har der været ganske mange Børn som møder frem; og der er almindelig 4 Lærere, deriblandt en Kvinde af norsk Herkomst, medens hendes Mand siges at være svensk. De har været i Koblaget et Aars Tid men er forresten fremmede for mange endnu. I Begyndelsen havde Bestyrelsen for Skolen Forbindelse med „The National Sunday School Union“ men i den senere Tid har

de Forbindelse med „The American Baptist Publication Society“ og den ovennævnte Kvinde er Lederen eller Bestyrer og de andre Lærere betragtes som underordnet. For kort Tid siden passede jeg paa Tiden for at være tilstede naar Skolen holdtes for at saa nogenlunde Rede paa hvordan det udøvedes.

Først maa jeg sige, at der var mange flere Børn tilstede, end jeg havde forestilt mig. De havde allerede begyndt, og strax efter jeg havde sat mig saa kom et Barn med en „Gunn Book“ til mig men jeg havde ikke mine Præller med og Indholdet var ganske utilstet saa jeg kunde ikke bemærke Bogen, ei heller den „Læstet“ som Texten stod i. Den omtalte „Gunn Book“ antog jeg for at være den samme som Methodisterne bruger, og næste Dele af Udsættelsen forekom mig at være ligedan som Methodisternes. Da der mangede en Lærer den Gang, saa blev Pladsen fyldt af den gamle Unitar-Præst som har levet her i mange Aar og saa vidt jeg forstaa, har han vist ikke noget Aald at betjene for nærværende. Efter endt Skole, saa kom en af Lærerne rundt med Bibelen for at give bort til dem som ingen havde. Der var enten 6 eller 7 som modtog den, men Resten forstod sig for hende at de havde en hjemme; formodentlig kunde ogsaa det samme være Tilfælde med Forældrene til dem som modtog Bogen; men de justes det var berligt at have en Bog som de kunde læse sin, og jeg er omtrent af samme Mening hvad Bibelen angaar.

Det er ikke nok med Søndagsskolen, men et Par Ugers Tid før Paaske kom her to unge Mand som kaldte sig for „Evangelister.“ Disse betramte Rede to Gange i Ugen om Aftenen, men saa Søndag Aften før Paaske blev det bestemt at møde hver Aften lige til Paaske; og ikke nok dermed, de vedblev hver Aften lige til anden Søndag efter Paaske; men fra den Tid af er det forandret til to Gange i Ugen i det gamle Skolehus, og to Gange Ugen i det nye Skolehus. Vi har et stort Distrikt, og Skole holdes i begge, en Lærer i det gamle, og to i det nye, og Skolens imellem er omtrent to Mil. Læreren kan heraf se at Juanita er vel af hvad Religion angaar.

Jeg mødte frem en Aften for om muligt at finde ud, hvor disse Evangelister hørte hjemme. Saa efter alt var over gjorde jeg det Spørgsmaal „Hvilket Samfund hører Dere til?“ og Svaret lød: „Vi hører ikke til noget Samfund.“ Og jeg har endnu ikke været istand til at finde ud

hvor de hører hjemme i kirkelig Henseende.

Jesu Formaninger: Dømmer ikke nogen o. s. v. men ender som er i Behidselse af sund Fornuft, og Forstand maa have Ret til at sige sin Mening. De kalder sig Evangelister; men jeg er af den Mening at det er noget elendigt Bø. Jeg synes om Gjentagelser har af vigtige Meninger, men saadanne Gjentagelser som de brugte sig af, gaar forvidt; der blev ingen Sammenhang i det. Jeg føler Trang til at bemærke den samme Dom om dette som Gamaliel gjorde paa sin Tid, nemlig „Er det af Menneker saa vil det forstærkes af sig selv, men er det af Gud kunde I ingenlunde forstærke det.“

Gilbert Larjon.

Stanwood, Wash.

I Camano Menighed valgtes H. Christofferjon og Throned Reldal som Delegerer til Aredsmødet i Everett. I Stanwood valgtes Ole Rognild og Kirkesanger Christofferjon.

Konfirmation afholdes i Stanwood den 5te Mai og i Camano den 12de Mai. I Willcum Mai Tiden bestemtes senere. Der er ialt 32 Konfirmander i Aaldet dette Aar.

Banner af Gamle Bedstemor Wold besøgte hende paa Geburtsdagen den 27de April. Man gav hende en ven Bog, Johan Arndts Sunde Kristendom, til Grindring. Brevet holdtes i Elias Vands Hjem og var særdeles hyggelig.

Sor gamle Sen P. C. Mørstad fra Alderdomshjemmet drog forleden Aften til Silverton, Ore., at besøge sine Slægtninge. Han venter at forblive der indtil efter Synodemødet. Vi ønsker ham en lykkelig Reise og velkommen hjem igen. Der er nu 18 gamle ved Hjemmet.

Lake Van, Wash.

Vi havde et efter Omstændighederne talrigt Møde af Avidesforeningen her hos Mrs. Martin Hansen. Mrs. Davis optoges som Medlem af Foreningen. Næste Møde den 19de Mai kl. 2 Eftermiddag, indlydes til Mrs. Nathan Pederson, 2 Mil fra Joes Bay god Vandvei gennem det pene Skovland. Alle er inderlig velkomne.

Næste Søndag Formiddag den 5 Mai har vi vor Gudstjeneste i Skolehuset ved Lake Van og om Aftenen i Skolehuset ved Arletta. Velkomne alle!

R. P. X.

Portland, Ore.

Præstap. Ole Hjeltnem og Randi Hjorten blev Værdag den 13de April viet af Pastor H. O. Thorpe i Forbrøderens Kirke i Overværet af mange Venner og Bæner, hvoraf de indbudne efter Bilsen fulgte Brudeparret ned i Kirkens Krypt, hvor der tilbragtes en hyggelig Aften.

Ligeledes blev Severin Skare og Karen Selland ægteskabet i Præstehuset Fredag den 19. April.

Vi ønsker disse Brudepar Herrens rige Velvælselse.

Petra Peterson hensov stille i Troen paa sin Præst Dnsdag den 24de April efter en kort Sugelele. Begravelsen fandt sted Fredag Om. Kl. 3 paa Rose City Graveland, hvor Pastor Thorpe talte Trostens Ord til de efterladte og udførte Jordbestættelsen. Betsignet være hendes Minde i Jesu Navn.

Salkard (Seattle), Wash.

Konfirmation er altid en Østid men for Præsten sær, naar hans eget Barn for første Gang møder ham ved Alteret. Søndag konfirmeredes i Menigheten 15 unge. Der var 22 i Klassen; men en fluttet p. G. a. Sogdam, en gav op, 2 begyndte med den Tanke at gaa to Aar, og to bad ved Konfirmationstiden om at saa gaa et Aar til, da de ikke syntes, de kunde nok. Som Konfirmationsprog eller Livsmotto gaves Mt. 16, 25: „Ovad gæmmer det et Menneke, om han vinder den ganske Verden men tar Skade paa sin Sjæl.“ Kirken var overfyldt om Formiddagen og velskilt om Aftenen. De Konfirmeredes Navne er: Arthur Andersen, Alf Bergesen, Margaret Christensen, Johanna Gordon, Petra Helgeland, Signa Johnson, Anna Carlson, William Rouse, Anna Ressen, Olaf Rosmussen, Knut Skoldal, Wilhelm Skoldal, Alfred Stoffe, Mabel Strandrud, Einar Wolf. Som et yndig Træk kan det nævnes, at for to Konfirmander kaldt Konfirmationen paa Højselsdagen. Det maa virkelig siges, at de unge gjorde god Rede for Kristendommens vigtigste Sandheder til Salighed. Man Den Hellig Mand da høre de mange Bønner fra Kirke og Hjem om at bevare de unge i Daadens Vagt og Konfirmationens Befrættelse derat. Den næste Aftergang holdtes om Aftenen, den engelske holdes næste Søndag Aften. Rest for Konfirmanderne afholdes i „Rorumboga“ Ungdomsforening Dnsdag Aften. Voks. Egert har lovet at tale og Mrs. Egert at sunge. Hvis nogen har Voks paa et Konfirmationsprogram, kan de

blot fende Väst. Vergesen et Pri-
marke.

Køje Høst Høder: Søndags-
skole 9:15, Kvindeske paa Korst 11,
Aftenang med Aftenang paa En-
gelst St. 8, Anmeldelse Onsdag og
Søndag Aften. Mandag Menigheds-
møde 8:15, M. Johansen (fra Bo-
ston) med Duktus og 3 Børn samt
Mrs. McDermott er meldt til Opta-
gelse. Tirsdag møder Seattle So-
cialkonferens hos Väst. Vergesen.
Onsdag St. 2 møder Kvindeforenin-
gen i Anekset med Mrs. Anton An-
derjen som Sarrinde. Om Aftenen
Ungdomsföreningens Felt for Kon-
firmanderne.

Väst. Vergesen har i de sidste Da-
ge maattet afløse et halvt Dusin
Indbydelse til at tale her og der;
men man bedes undskylde, da Arbej-
det her ikke tillader saa megen Mei-
sen.

Under til Parkland Parushjem.

- Bed Väst. Bjerke fra Ungdoms-
foreningen i Sud Tacoma, \$5.00.
- Bed E. P. Biland fra Mrs. D. E.
Gullifson, \$5, og P. V. Nelson 50c.
— \$5.50.
- Leonard Amundsen, \$12.00.
- P. E. Honey, \$2.00.
- Brock Johnson, \$2.64.
- Bed Väst. Kette, Paalkøffer i
Astoria, \$12.20.
- Bed Mrs. S. E. Peterson: D. E.
Selka 25c, Mrs. E. Gnanon \$2.25,
H. Willeisen 81—\$1.50.
- Bed Väst. R. P. Kavler fra L. H.
Bloom \$1.00, Mrs. R. P. Kavler
50c.—\$1.50.
- Bed S. V. Dufstvedt: Väst. E. A.
Ford \$3.00, H. A. Ansberg \$1.00,
H. Palmer \$3.00—\$7.00.
- Mr. Thomsen, Hlandreau \$5.00.
- Miss Marie Siveland, St. Paul,
\$1.25.
- B. H. Veste, en Del Stoffer Løst.
- Mrs. C. Deglund, Mrs. Gousten,
Mrs. Stav, hver en Del Klæder og
Sko.
- Mr. Rud, 2 yr Sko.
- "Children's Home Society," Ta-
coma, en Del Klæder.
- Kella Hanneberg, en Bluse.
- Mrs. C. Holmes, 12 Klæder
Løst.
- L. O. Storosli, 1 Sæt Poteter.
- Paalkøje fra: P. T. Larsen 5 Du-
sin, G. P. Biland, D. S. Abberg
hver 1 Dussin.
- O. S. Abberg, Baskeret.

**O Menneske, hva er du, at du vil gaa
i rette med Gud?**
Rom. 9, 20.

I Sommerens 9de Kapitel sin-
der vi vel de stærkeste Udtryk i hele
Bibelen her, at et Menneskes Frelse
beror helt og holdent paa Guds

Kaade olene. Alt, hvad Mennesker
kan beraabe sig paa, er fuldstændig
ubeløst, har ingenlunde: Ved-
ning. Jøden havde mange Fortrin,
meget, han kunde anse for Støtter,
hvorpaa han kunde bygge sit Selig-
hedshaab. Men Paulus feier det
alt sammen overende. Det dner ikke.
Det ved Apostelen nu egen bitter Er-
farina; han har selv forsøgt at leve
paa sin egen Retfærdighed og spillet
saa fuldstændig Fallit. Den maatte
te opgive det alt sammen og som en
fattig Sander gribe Guds Kaade i
vriens som sin Frelses eneste sikre
Grund. Mennesket er saa helt af-
hængig af denne Kaade, at selv om
Gud vilde forlæste os, vilde stude sit
vel Para i Selvbede, saa havde vi
ingen Grund til at klage. Vi er i
Guds Haand ganske som Veret i
Væstmagerens Haand; det kan Væ-
stmageren danne, som han vil, og
bruge til, hvad han vil, uden at Ve-
ret derfor kan komme med nogen
klage over, at det er uretfærdigt be-
handlet. Endeløses har heller ikke vi
noget som helst Retfærd overfor den
evende Gud. Vi er hans Skabning-
er, og han maa gjøre med os, hvad
der er ret i hans Sind; vi maa over-
give os til ham, der Statter, der
Verre og Uretfærdig, paa Kaade og
Ukaade, saa er hans Kaade stor nok
til, at han modtager for Jesu Stald
den Sander, der blindt kaster sig i
hans Haand.

Men mon det ikke hender ofte, at
Mennesket gaar i rette med Gud?
Mennesket synes, at Gud er hoard,
han gjør ikke, som vi vilde, det gaar
saa rent paa tværs af, hvad vi helst
sukkede; vi oplever nok ofte det, at vi
ligger Flaner, og tænker ud, hvor-
dan alt skal gaa i Fremtiden, og vi
ioner ganske ogsaa, at vi gjør det
rigtig godt, at ingen kan have no-
gen Grund til at klage, hverken Gud
eller Mennesket, og naar saa Fla-
nerne skal gennemføres, gaar al-
saa til imod vor Forregning. De
jaat vi i rette med Gud, og den læn-
ge Løfte femmer med Bitterhed i
vrt Sjæl: hvorfor kan det da ikke
ngang gaa ogsaa efter mit Løfte?

Eller Gud sender mig tunge Prø-
velser, han tager mig just paa det
smukke Sted, hans Vil træffer mig
just der, hvor det hælder allermeest,
og saa tænker jeg: hvad har jeg vel
gjort, siden Gud er saa hoard imod
mig? hvorfor straffer han mig
være end andre? havde han gjort
det eller det, lagt paa mig den Bur-
de, som denne eller hin maa bære,
da stulde jeg nok holdt det ud, uden
at klurre, men dette! det er ikke til
at bære.

Eller jeg tænkte, jeg stulde gjøre
saa stor en Fremgang i mit Aristen-

Tel. East 6751

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

Rord Bellingham.

WILLIAM SCHREYER

Proprietor of

UNIVERSITY MEAT MARKET

Live stock and poultry of all kinds
bought and sold

Parkland Tel. 7843-101

Storlie & Company

Real Estate, Loans
Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122
5034 Union Ave. So. Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET.

Louis Sorensen, Eier

Ferskt, saltet og røget Kjød.
Alle Slags "Live Stock" kjøbes
og sælges.

Lige ved Siden af Brock Johnson

"DEPENDABLE BRAND"

God Kaffe — Rig Kaffe
Velsmagende Kaffe
Smager bedre, Varer lænre
Tre Pund for \$1.
Dwight Edwards Co.
Portland, Ore.

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock
of Hardware, Poultry Netting,
Bicycles, Tools, Table Cutlery,
Safety Razors from \$1.00 up.
Baseball Goods, Fishing Tackle
— Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

The Stone Fisher Co.

TACOMA'S LEADING DEPARTMENT STORE

FURNITURE

CARPETS

STOVES

CHINA

MILLINERY

SHOES

DRUGS

DRY GOODS

WOMEN'S APPAREL

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige

Priser.

Embalmør og Damaassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

OUR'S IS BETTER DENTISTRY ELECTRO DENTAL PARLORS THEATRE BUILDING 9th & C Sts

liv; jeg skulde vokse i Wandens
 stræft en raak Vækt, mit Liv i Gud
 skulde udfolde sig nyt og stærkt, og
 saa blir det bare Slædighed alkam-
 men, jeg synes, jeg blir uslere og
 svagere for hver Dag, der er liden
 Fremgang, ofte Tilbagegang, Neder-
 lag, hvorfor kan ikke Gud hjælpe
 mig frem? Er han ikke den trosfaste
 Gud? Og jeg, som tænkte, jeg skul-
 de vinde saa mange Sjæle for Kris-
 tus, jeg skulde udeette Joameget for
 Guds Rige, det skulde gaa saa glat
 at saa alle mine og mange, mange
 flere med paa Veien, og saa — blir
 jeg gaaned alene, det ser ud, som
 om alle dem, jeg skulde vinde, bare
 kommer længer bort, fra Gud. Jeg
 kan ikke forstaa det, jeg knurrer, blir
 modløs og gaar irette med Gud.

Men hva er du, fjære Den? Har
 du for Alvor tænkt herover? Gud
 vil gjennem alt dette vende Blisset
 indad, se paa dig selv, lad Wandens
 Lyd saa staae over hele dit indre
 Liv! a, da vil du saa se dig selv
 som en fattig, Blind, Nøgen, Jam-
 merlig og Elendig, og du vil sige:
 Raade, Raade, fjære Gud, det er
 Raade alt, lad mig bare saa komme
 hjem. Se, da blir du et Raadens
 Bar, fuldt af Guds Lyd og Friid.

(„Hynden.“)

Sægt til Himlens Fugle, de saar
 ikke, høste ikke og sanke ikke i Lader,
 og Ederis himmelfe Fader fører
 dem; ere I ikke meget mere end de?
 —Matth. 6, 26.

Det er, som om Herren bermed
 visde sige: I have endnu aldrig seet
 nogen Fugl med en Læe, som har
 indhøstet og samlet i Lader; Fuglene
 arbeide heller ikke som vi, og dog
 blive de ernærede. Dog dermed vil
 Herren ikke sige, at vi ikke skulle ar-
 beide, men han vil med dette Exam-
 pel tage Sorgen fra os. En Fugl
 kan ikke drive Agerbrug som vi; dog
 er den ikke uden Arbeide, men den
 gjør det, wortil den er skabt, nem-
 lig at udslække Unger og ernære
 dem, samt sange Herren vor Gud en
 Sang derfor. Derfor Gud havde
 paalagt den mere Arbeide, saa visde
 den ogsaa gjøre mere. Den staa
 tidlig op, sætter sig paa en Øreen og
 synger den Sang, som den har lært;
 den veed ikke, hvad den skal æde, sø-
 ger heller ikke derfor; men naar den
 bliver sulten, fløver den ud og op-
 søger et lille Korn; saa har Gud hen-
 lagt det et eller andet Sted for den,
 hvorpaa den ikke kræfte, medens den
 sang, uagtet den dog hadde Grund-
 nok til at sørge for sin Bæde. Staa-
 mer Eder nu, at Fuglene ere mere
 fromme og troende end I; de ere
 glade og syngue med Lyst, skjøndt de

ikke vide, hvad de skulle æde. Dette
 er sagt os til vor store Beskjæmmelse,
 fordi vi kunne Joameget som Fugle-
 ne. En kristen skulde skamme sig
 for en Fugl, der forstaaer den skijnt
 som den ikke har lært, men uden
 Brædiken og Formaning har Tillid
 til Gud og lader ham sørge. Hvi-
 du om Foraret, naar Fuglene syn-
 ge allerfjæmmest, vilde sige til en af
 dem: Hvorfor synger Du saa glad,
 Du har jo endnu intet Korn i La-
 den? Saa vil den udleer Dig og hade
 Dig til Bedste, som vil vere en Kris-
 ten og et Guds Barn, der saa rige-
 lig hører hans Ord og Forjættelse og
 dog ikke stoler paa, at Du uden Sorg
 og Gjærrighed med god Samvittig-
 hed og freidigt Mod tør vente af
 Gud, hvad Du ikke kan give Dig
 selv. Det er et kraftigt Exam-
 pel, der viselig burde staa os og tilskynde til
 at stole mere paa Gud, end vi gjøre.
 Derfor statter han ogsaa med et
 stærkt Syng og siger: Ere I ikke
 meget mere end de? Er det ikke en
 stor Skam, at Herren gjør Fuglene
 til vore Løremestere og foreholder os,
 at vi først skulle lære af dem? Lii
 Dig, Du hørelige og Skændige Sam-
 tra! Fuglene gjøre, hvad de tør,
 men vi ikke. I første Mosebog (1.
 28) have vi det Bud, at vi ere Staa-
 ningens Herre, og vi gjøre os selv
 saaledes til Skamme, at Gud endog
 maa give os Fuglene til Lærere og
 vise os, hvortledes vi tjene Mammon
 og forlade den eneste sande Gud.

(Luther.)

„Hvem I forlade Synderne, dem
 ere de forladte.“ — Joh. 20, 23.

Hvem kan udtale, hvilken usjægelig
 menig og salls Træst det er, at det
 ene Menneske kan med et Ord op-
 lukke Himmelen og tillutte Selvede
 for det andet? Lii i dette Raade-
 rig, som Kristus har skiftet ved sin
 Lystvædelse, gjør vi intet andet end
 oplukke Munden og sige: Jeg til-
 giver Dig dine Synder, ikke of mig
 selv eller af egen Raagt, men istedet-
 for og i Jesu Kristi Navn. Han si-
 ger nemlig ikke: I skulle forlade
 Synder paa Ederis egne Begjæ men:
 Jeg sender Eder, ligesom Faderen
 har afsendt mig. Jeg selv har ikke
 gjort det af eget Valg eller Raad,
 men jeg er dertil afsendt af Fæ-
 ren; samme Befaling giver jeg ogsaa
 Eder indtil Verdens Ende, paa det at
 I og Alverden skulle vide, at nu saa-
 dan Raagt til at forlade eller behol-
 de Synder ikke stæer ved menneskelig
 Kraft eller Raagt, men paa hans Be-
 faling, som sender Eder. Det er ikke
 alene sagt til dem, som ere Brædike-
 re eller Sirkeljæmere, men til alle
 Kristne; her maa den Ens troste den

anden i Dødsønd, eller hvor det for-
 resten gjøres nødigt, og udtale
 Synderforladelse. Naar Du nu af
 mig hører dette Ord: Dine Synder
 ere Dig forladte! saa hører Du, at
 Gud vil vere Dig naadig, hjælpe
 Dig fra Sunden og Døden, gjøre
 Dig retferdig og salig. Ja, siger
 Du, Du har vel udtalt Absolutionen
 over mig; men hvem veed, om det er
 befriet og stadfastet hos Gud, at
 mine Synder ere mig forladte?
 Svar: Derfor jeg hadde sagt og
 gjort det som Kænnefte, saa kan Du
 vel sige: Jeg veed ikke, om din Ab-
 solution er godlig og kraftig, eller il-
 le; men forat Du kan vere vis der-
 paa, saa maa Du vere undervisst og
 oplagt af Guds Ord, saa at Du kan
 sige: Mig har hverken Præsten el-
 ler noget andet Kænnefte absolvert;
 saaledes har Sjæleværten ikke betra-
 let mig at tra, men Gud har talt og
 gjort det ved ham, derpaa er jeg
 vis; thi min Herre Kristus har befa-
 let og sagt: Ligesom Faderen har
 afsendt mig, saaledes sender jeg
 Eder. Der gjør han ganske vist dem,
 hvilke han giver denne Befaling, lige
 med sig i denne Sendelse, saa at de,
 afsendte af ham, skulde gjøre og ud-
 rette det samme, wortil han er
 sendt af Faderen, nemlig forlade og
 beholde Synder. Derpaa grunder
 det sig, og dette gjør det; uden denne
 Befaling vilde Absolutionen vere in-
 tetfjærende. — (Luther.)

S y n .

En Stomager hadde laget en
 Carling og var i Begyndelsen meget
 vel tilfreds med ham. Men Dreng-
 en blev til sidst saa doven, at Veste-
 ren ikke vilde have ham længere.
 „Jeg forestiller dem,“ sagde Sto-
 mageren en Dag til Drengens Væle-
 fader, „hvor ilde han handler, og jeg
 taler til ham hver Dag haade om
 Himlen og Helvede, og søger at gjæ-
 re ham glad i Kristus, men det la-
 der ikke til, det smitter Roget; Dreng-
 en bliver lige slept og døven.“
 „Men har De da,“ hørede den
 anden, „talt ligesaa ofte til Kristus
 om Drengen, som De har talt til
 Drengen om Kristus?“
 „De har set,“ hørede den brave
 Stomager, „deri ligger det. Jeg
 skal beholde Drengen og følge Deres
 Raad.“
 Og Drengen blev senere from og
 slyk.

Solen skammede sig.

Et større Under har Verden aldrig
 set end da Guds Søn gik omkring
 paa Jorden i sin pantsagne Manddom
 og Tjenerkjællelse og til sidst for-
 nedrede sig selv lige til Døden paa
 korset. Jeg kan sige, at saa ofte So-

len paa den Tid stod op i sin Klar-
 hed, skammede den sig over, at den
 lygte i Straalens paa Himlen,
 medens det væsentlige, voige Lyd og
 Guds Herlighedss Rigens havde ind-
 høstet sig i stor Ringhed og Mærke,
 ligesom Solen da omfider heller il-
 fe længer kunde se derpaa, da Jesus
 hang paa korset, men mistede sit
 Skiu. — (Scriver.)

- PACIFIC DISTRIKTS PREDKER.**
- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
 - Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
 - Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Pastori-um, Parkland, Wash.
 - Bodland, J. M., Bestyrer for Josephine Aiderdomshjem, Stanwood.
 - Bakson, H. E., Silvana, Wash.
 - Born, P., Car. A & Pratt St., Eureka.
 - Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash.
 - Brantfladt, L., 2030 Lombard, Eve-rett, Wash.
 - Brevik, G. I., Genesee, Ida., Route 7, Box 26.
 - Bergeson, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
 - Belgum, E. B., 825 Athens Ave., Oak-land, Cal. Tel. Oak 4356.
 - Hjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash., Tel. 8972-J.
 - Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Van-couver, B. C.
 - Brevig, T. L., Parkland, Wash.
 - Carlson, L., 554 Harrison St., San Francisco, Cal.
 - Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
 - Dahle, J. O., Bothell, Wash.
 - Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5566.
 - Foumark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
 - Foss, L. C., 2920 Lombard Ave., Eve-rett, Wash.
 - Here, A. P., Prof., Parkland, Wash.
 - Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
 - Hanson, O. A., Potlatch, Ida.
 - Karstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.
 - Hellekson, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
 - Ingoes, O., Pl. Madison, Wn.
 - Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
 - Hustvold, B. B., 2433 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.
 - Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
 - Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Belling-ham, Wash.
 - Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Ta-coma, Wash.
 - Lind, A. G., Marshfield, Ore.
 - Loque, N. P., Kasserer for Jose-phine Aiderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
 - Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
 - Neete, Th. P., 417-25th St., Astoria, Oregon.
 - Nor — rd C. St. 774 So. Grant Street, Spokane, Wash.
 - Ortner, O. C., Chinook, Wash.
 - Rasmussen, L., Burlington, Wash.
 - Stenrud, E. M., 2155 Howard St., San Francisco, Cal.
 - Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
 - Pedersen, N., 1516 De La Vina St., Santa Barbara, Cal.
 - Peterson, H. E., Prof., Parkland, Wash.
 - Prou, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
 - Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-tle, Wash.
 - Tierpagsel, H. M., Teller, Alaska.
 - Thorne, B. O., 425 E. 10 St., Portland, Oregon.
 - Tornøe, D. W., Montesano, Wash.
 - White, A. O., Silverton, Oregon.
 - Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
 - Xavier, N. P., Parkland, Wash.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B., Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; A. F. Giero, A. B., M. Acosta; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Guri Fjelde, Preceptress; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Mrs. Ida Julson; Olive Christensen.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger: I den engelske Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskinskrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalafdelingen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at opstille sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, såsom Norsk, Religion, Sjælesjere, Kateketik m. m.

I College Preparatory Afdelingen optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedsskoler. Fire forskellige Kurser tilbydes: The Luther College, The Classical, The Modern Language, The Mathematic and Science.

Andre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik, Harmonilære samt Sang.

Nærmere Oplysninger kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i Gren, Næse, Hals og Bryet. Kontortid Kl. 1-5 e. m. Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7-8 e. m. Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery
Cor. Bodwell & Gray Road
Vancouver, B. C.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
Ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Callberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Ernest C. Johnson, Cashier; J. P. Viell, Gust Lindberg, Ernest Lister, Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
908 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Hangen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6315

FERN HILL MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Telephone Main 7839
Fern Hill and Spanaway

Jno. W. Arctander

HALLS & JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Building, Seattle.

Lien's Pharmacy

Etandisæviß Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1101 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

W.P. Fuller & Co.

1117-19 A Street
Vi anbefaler vort store Oplag
— af —

Maling, Olje, Glas, Døre og Vinduer

Vi har det største assortment og er det betydeligste Handels-Hus i denne Branche i Nord-vesten.
Main 1067—Home A-6015
Tacoma, Wash.

Phone Main 2333
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1303 Pacific Avenue
Tacoma

F. J. LEE

1ste Klasse norsk
Fotografist
Studio, Main 2789
Res., Main 2680
1535 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Beverning
1205 Commerce St. Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Einier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Patronize

The Old Reliable
STANDARD STEAM LAUNDRY
942 Commerce St. & 723 E St.
Main 265—A 2265
Tacoma Wash.